

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele společnosti **O., spol. s r. o**., zastoupené JUDr. Danielou Pitínovou, advokátkou se sídlem v Praze 8, Rozšířená 11, za účasti **Finančního ředitelství v Praze,** se sídlem v Praze 2, Žitná 12, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 10 Ca 125/2005 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením městského soudu byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, neboť vzhledem k celkovým majetkovým poměrům stěžovatele, tedy k celkovému stavu a struktuře majetku, nebylo shledáno naplnění podmínek pro osvobození.

Ve včas podané kasační stížnosti namítl stěžovatel stížní důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel uvedl, že účetní rozvaha předložená jako příloha k daňovému přiznání za období od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 vycházející z údajů z let 1997 a 1998 byla vadná, neboť partner společnosti pověřený vedením účetnictví je ve smluvním vztahu se stěžovatelem pouze jeden rok a neměl v době zpracování všech podkladů aktuální stavy z minulých let od předešlého účetního, proto zanesl chybná data. Údaje o krátkodobých pohledávkách tak zcela nekorespondují s vykázaným skutečným obratem, přičemž i stav

zásob byl uveden mylně. Stěžovatel dále uvedl, že je v současnosti zpracováváno aktuální provedení rozvahy ve zkráceném rozsahu, která bude v náhradním termínu doručena soudu. Stav, na jehož základě soud rozhodoval, tedy neodpovídal finanční situaci stěžovatele, přičemž soud nepřihlédl k čestnému prohlášení jednatele, který je nyní vážně zraněn, o skutečné finanční situaci stěžovatele. Stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení, současně požádal soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Vzhledem k okolnosti, že stěžovatel uvádí jako právní důvod své kasační stížnosti ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., je třeba se nejprve vyjádřit k dopadu tohoto ustanovení. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné proto, že není zřejmé, proč rozhodující orgán, tedy soud, rozhodl tak, jak rozhodl. Tak je tomu tehdy, jestliže rozhodnutí neobsahuje odůvodnění nebo je toto odůvodnění nesrozumitelné. Další z důvodů, pro který je možno podat kasační stížnost, je nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Význam tohoto ustanovení je nutno posuzovat podle toho, zda se rozhodnutí soudu prvního stupně opírá či neopírá o důvody, které umožňují dospět k určitému výroku rozhodnutí. Jiná vada v řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, spočívá např. v neúplném či nedostatečném znaleckém posudku. Taková pochybení však Nejvyšší správní soud v rozhodnutí městského soudu z důvodů dále uvedených neshledal.

Součástí soudního spisu je i podání stěžovatele nazvané „Doložení tvrzení o výsledku hospodaření k žádosti o osvobození od soudního poplatku“ ze dne 13. 5. 2005, kopie výpisů z účtu za období leden až březen 2005, kopie přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004 a rozvaha ve zkráceném rozsahu od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004. Z těchto dokumentů bylo městským soudem mimo jiné zjištěno, že oběžná aktiva stěžovatele činila 14 980 000 Kč, zásoby 467 000 Kč, krátkodobé pohledávky 14 302 000 Kč, finanční majetek 211 000 Kč a zůstatek na bankovním účtu 336,19 Kč. Nejvyšší správní soud se zcela ztotožňuje s městským soudem, který na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že majetkové poměry stěžovatele neodůvodňovaly, aby mu soud přiznal osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítal, že rozvaha, na jejímž základě rozhodoval městský soud, neodpovídala skutečnosti, neboť v ním byly chybně zaneseny určité údaje. Toto své tvrzení však žádným průkazným způsobem, např. předložením opravné rozvahy, nedoložil. Proto považuje Nejvyšší správní soud jeho tvrzení za pouhou spekulaci bez možnosti účinně vyvrátit zákonnost rozhodnutí městského soudu. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést,

že na stěžovatele lze aplikovat obecnou právní zásadu „vigilantibus iura scripta sunt (bdělým náležejí práva)“, neboť je to pouze on, kdo je v kasačním řízení povinen své stížní body doložit skutkovými a právními důvody, což však v souzené věci stěžovatel neučinil, proto je jeho kasační stížnost nedůvodná.

Dále považuje Nejvyšší správní soud za nutné uvést, že vzhledem k ust. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 4 s. ř. s. nemůže stěžovatel opírat svou kasační stížnost o důvody, které neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl, a dále že Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatil až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Vzhledem k okolnosti, že jednou z povinností podnikatele je i vedení správného, úplného, průkazného, srozumitelného a přehledného účetnictví, jak je zakotveno v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném pro projednávanou věc, stěžovateli musely být známy veškeré skutečnosti rozhodné pro stanovení jeho daňové povinnosti a ke zpracování rozvahy již v době, kdy městský soud projednával jeho žádost o osvobození od soudního poplatku. Neúplnost či vadnost účetních záznamů tak nemůže jít v žádném případě k tíži městského soudu, který vycházel z presumpce platnosti a úplnosti stěžovatelem předložených dokladů, mimo jiných i účetních záznamů. Proto by ani dodatečné doložení dokladů uváděných stěžovatelem v kasační stížnosti nemohlo na právním posouzení věci nic změnit.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Stěžovatel podal návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť má za to, že rozhodnutím ve věci odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Účastník řízení nárok na náhradu nákladů řízení nevznesl, proto mu ho soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu